

och i pomadba De dageligt måtte bada, som de
skal hålla färg
8. Hå danshus och speltatet och alla slags
mratet, Man hoptals af dem ser; Det der-
tar och somänner, Då kasse och liförer, At
fina Gungtur ger.
9. Har som de törfig, blifwa, De pla-
gar man dem gifwa, Ett glas af lemnad;
Har som de bunnit brida, Det har en med
fin fida ut på en promenad.
10. Stående fidor stona, Dös eber far
man rona, Att lift och fallhet bo, Sedra
höga burar, Att mången sjöman lurar, Så fter
an mången tror.
11. Sag at så nogslant tänner, Att at så
goda wanner, Med dem som plastrar ha; Men
nar de pengar wadtra, ni bunnit till er skac-
tra, Då at deß wanstap flut.
12. De spantla Damer natta, Swartbru-
na och brunetta De ero stolt och fin; Men så
af dem sag funnit, Som har mitt hjerta wun-
nit Med sin förfälda min.
13. Gathörer*, fidor fina, Maria och
Kustina, De konsten wäl förfä: Så genast
utur baten och breder ut granlsten, Slott de
en Dittiel**) få.
14. Hesholade Kurtinor, Gypstitor, Gre-
tinnor, Sag ratnar öfwer ett; Sag får er ston-
het lamma, Sag wäl blott något namna, Swad
lag har hört och sett.
15. Sag tan er ei berömma, Och er ei eller
bömma, Det påkar ide mig; Man bömmar

11. Och denna min wisa jag nu sluta will,
ty min smala fru hon är så vred och wild;
Till att lemna tiden det är allt för swårt:
Herren hjälper mig att sträfwä ut mit år.
Maken finns ej.

(Bäda funna sjungas under sina egna behagliga melodier.)

Trykt i Bindsøping, hos E. F. Maij, 1833.

